

Sygn. akt XII K 288/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: **SSR del do SO Małgorzata Demianiuk-Dzik**

Protokolant: stażysta Magdalena Migda

przy udziale Prokuratora: Andrzeja Józwicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 10 i 24 kwietnia 2018 r.

sprawy **P. S.**

urodzonego (...) w W.,

syna M. i H. z domu C.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa z dnia 6 kwietnia 2000r., sygn. akt III K 264/00**, prawomocnym z dniem 10 maja 2000 r., za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu 26 listopada 1999 r., na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; obie kary zostały wykonane w całości;
2. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi z dnia 27 maja 2003 r., sygn. akt IV K 1391/02**, prawomocnym z dniem 22 sierpnia 2003 r., za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 9 sierpnia 2002 r., na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 17 sierpnia 2002 r., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności; orzeczone kary zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 14 grudnia 2006 r., sygn. akt II K 154/06;
3. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia z dnia 1 grudnia 2005 r., sygn. akt II K 437/04**, prawomocnym z dniem 19 kwietnia 2006 r., za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 19 lipca 2002 r., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; orzeczona kara została objęta wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 14 grudnia 2006 r., sygn. akt II K 154/06;
4. **łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieściaw Warszawie z dnia 14 grudnia 2006 r., sygn. akt II K 154/06**, prawomocnym z dniem 22 grudnia 2006 r., , w którym połączono kary pozbawienia wolności z wyroków opisanych wyżej w pkt 2 i 3 i wymierzono karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności; na podstawie art. 572 k.p.k. umorzono postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego co do kary orzeczonej wyrokiem opisanym w pkt 1; kara łączna pozbawienia wolności została wykonana w całości;
5. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 20 października 2008 r., sygn. akt IX K 160/08**, prawomocnym z dniem 28 października 2008 r., za czyny z art. 222 § 1 k.k., art. 226 § 1 k.k., art. 224 § 2 k.k., popełnione w dniu 1 stycznia 2008 r., na kary odpowiednio: 6 (sześciu), 3 (trzech) i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności

warunkowo zawieszono na okres 4 (czterech) lat; na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; kara łączna pozbawienia wolności po zarządzeniu jej wykonania została wykonana w całości;

6. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 19 maja 2009r., sygn. V K 163/09**, prawomocnym z dniem 26 maja 2009 r., za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 19 lutego 2009 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; kara została wykonana w całości;

7. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 28 grudnia 2011 r., sygn. akt XIV K 793/09**, prawomocnym z dniem 18 czerwca 2012 r., za czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie w dniach 16 i 17 czerwca 2009 r., na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; kara została wykonana w całości;

8. **Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt XII K 130/13**, prawomocnym z dniem 1 grudnia 2015 r., za czyn z art. 258 § 1 k.k., popełniony w okresie od bliżej nieustalonego dnia 2010r. jednak nie wcześniej niż od dnia 27 lutego 2010 r. do bliżej nieustalonego dnia 2011r., jednak nie później niż do 9 lutego 2011 r., na karę 2 (dwu) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka dzienna. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat; postanowieniem z dnia 12 stycznia 2017 r., sygn. akt XV Ko 1577/16, na podstawie art. 75 § 2 k.k. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności jest obecnie wykonywana od dnia 21.11.2017r., a przewidywany termin jej zakończenia to 21 listopada 2019 r.; kara grzywny nie została wykonana w całości;

9. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 23 maja 2016r., sygn. akt VIII K 127/16**, prawomocnym z dniem 11 czerwca 2016 r., za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 28 grudnia 2015 r., na karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda stawka dzienna; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono okres faktycznego pozbawienia wolności w dniach od 28 grudnia 2015r. godz. 19.50 do 29 grudnia 2015r.; godz. 13.20, kara została wykonana w całości;

10. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 24 maja 2017r., sygn. akt VIII K 880/16**, prawomocnym z dniem 1 czerwca 2017 r. za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 7 listopada 2016 r., na karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda stawka dzienna; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 7 listopada 2016 r. od godz. 17.00 do godz. 19.05 zaokrąglając w górę do pełnego dnia i uznając karę grzywny wykonaną w zakresie 2 (dwu) stawek dziennych; kara w pozostałym zakresie dotychczas nie została wykonana;

11. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 20 czerwca 2017 r., sygn. akt IV K 312/17**, prawomocnym z dniem 28 czerwca 2017 r., za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione w dniach 16 i 17 marca 2017 r., na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności; na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 16 i 17 marca 2017 r.; kara nie została dotychczas wykonana; postanowieniem z dnia 31 stycznia 2018 r. sygn. akt VIIIKo 58/18 zawieszono postępowanie w zakresie wykonania kary ograniczenia wolności;

12. **Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 17 października 2017 r., sygn. akt II K 59/16**, prawomocnym z dniem 25 października 2017 r., za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w nocy z 14 na 15 lipca 2014 r., na karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 15 października 2014 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85

§ 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 2 (dwu) lat pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15 października 2014 r. godz. 10.30 do dnia 12 czerwca 2015 r.

orzeka:

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. oraz art. 87 § 1 k.k. **łączy kary: 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności**, orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt XII K 130/13, **1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności** orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 20 czerwca 2017r., sygn. akt IV K 312/17, oraz **karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności**, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 17 października 2017 r., sygn. akt II K 59/16, i wymierza skazanemu P. S. **karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

II. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy **karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych** po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka dzienna orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt XII K 130/13 oraz **karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych** po 10 (dziesięć) złotych każda stawka dzienna, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 24 maja 2017 r., sygn. akt VIII K 880/16, i wymierza skazanemu P. S. **karę łączną grzywny w wysokości 220 (dwustu dwudziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych**;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie umarza postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k., na poczet orzeczonej w pkt I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15 października 2014 r. godz. 10.30 do dnia 12 czerwca 2015r., od dnia 16 do dnia 17 marca 2017r. oraz okres wykonywania kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt XII K 130/13 od dnia 21 listopada 2017 r. do dnia 24 kwietnia 2018 r.;

V. na podstawie art. 577 k.p.k., na poczet orzeczonej w pkt II kary łącznej grzywny zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 7 listopada 2016 r. od godz. 17.00 do godz. 19.05 zaokrąglając w górę do pełnego dnia i przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom kary grzywny;

VI. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. K. kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu skazanemu P. S.;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego P. S. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt XII K 288/17

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 28.12.2017r. z urzędu wszczęte zostało postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec P. S..

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. S. został skazany następującymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa z dnia 6 kwietnia 2000r., sygn. akt III K 264/00**, prawomocnym z dniem 10 maja 2000 r., za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu 26 listopada 1999 r., na karę

1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda; obie kary zostały wykonane w całości;

2. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi z dnia 27 maja 2003 r., sygn. akt IV K 1391/02**, prawomocnym z dniem 22 sierpnia 2003 r., za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 9 sierpnia 2002 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 17 sierpnia 2002 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności; orzeczone kary zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 14 grudnia 2006 r., sygn. akt II K 154/06;

3. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia z dnia 1 grudnia 2005 r., sygn. akt II K 437/04**, prawomocnym z dniem 19 kwietnia 2006 r., za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 19 lipca 2002 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczona kara została objęta wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 14 grudnia 2006 r., sygn. akt II K 154/06;

4. **łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Ś. W. dnia 14 grudnia 2006 r., sygn. akt II K 154/06**, prawomocnym z dniem 22 grudnia 2006 r., , w którym połączono kary pozbawienia wolności z wyroków opisanych wyżej w pkt 2 i 3 i wymierzono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności; na podstawie art. 572 k.p.k. umorzono postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego co do kary orzeczonej wyrokiem opisanym w pkt 1; kara łączna pozbawienia wolności została wykonana w całości;

5. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 20 października 2008 r., sygn. akt IX K 160/08**, prawomocnym z dniem 28 października 2008 r., za czyny z art. 222 § 1 k.k., art. 226 § 1 k.k., art. 224 § 2 k.k., popełnione w dniu 1 stycznia 2008 r., na kary odpowiednio: 6, 3 i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 4 lat; na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych każda; kara łączna pozbawienia wolności po zarządzeniu jej wykonania została wykonana w całości;

6. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 19 maja 2009 r., sygn. V K 163/09**, prawomocnym z dniem 26 maja 2009 r., za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 19 lutego 2009 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; kara została wykonana w całości;

7. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 28 grudnia 2011 r., sygn. akt XIV K 793/09**, prawomocnym z dniem 18 czerwca 2012 r., za czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniach 16 i 17 czerwca 2009 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; kara została wykonana w całości;

8. **Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt XII K 130/13**, prawomocnym z dniem 1 grudnia 2015 r., za czyn z art. 258 § 1 k.k., popełniony w okresie od bliżej nieustalonego dnia 2010r. jednak nie wcześniej niż od dnia 27 lutego 2010 r. do bliżej nieustalonego dnia 2011r., jednak nie później niż do 9 lutego 2011 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk na karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 20 złotych każda stawka dzienna. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat; postanowieniem z dnia 12 stycznia 2017 r., sygn. akt XV Ko 1577/16, na podstawie art. 75 § 2 k.k. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności jest obecnie wykonywana od dnia 21.11.2017r., a przewidywany termin jej zakończenia to 21 listopada 2019 r.; kara grzywny nie została wykonana w całości;

9. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 23 maja 2016r., sygn. akt VIII K 127/16**, prawomocnym z dniem 11 czerwca 2016 r., za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 28 grudnia 2015 r., na karę grzywny w wysokości 60 stawek

dziennych po 10 złotych każda stawka dzienna; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono okres faktycznego pozbawienia wolności w dniach od 28 grudnia 2015r. godz. 19.50 do 29 grudnia 2015r.; godz. 13.20, kara została wykonana w całości;

10. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 24 maja 2017r., sygn. akt VIII K 880/16**, prawomocnym z dniem 1 czerwca 2017 r. za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 7 listopada 2016 r., na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka dzienna; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 7 listopada 2016 r. od godz. 17.00 do godz. 19.05 zaokrąglając w górę do pełnego dnia i uznając karę grzywny wykonaną w zakresie 2 stawek dziennych; kara w pozostałym zakresie dotychczas nie została wykonana;

11. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 20 czerwca 2017 r., sygn. akt IV K 312/17**, prawomocnym z dniem 28 czerwca 2017 r., za czyny z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione w dniach 16 i 17 marca 2017 r., na karę 1 roku i 8 miesięcy ograniczenia wolności; na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 16 i 17 marca 2017 r.; kara nie została dotychczas wykonana; postanowieniem z dnia 31 stycznia 2018 r. sygn. akt VIIIKo 58/18 zawieszono postępowanie w zakresie wykonania kary ograniczenia wolności;

12. **Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 17 października 2017 r., sygn. akt II K 59/16**, prawomocnym z dniem 25 października 2017 r., za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w nocy z 14 na 15 lipca 2014 r., na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 15 października 2014 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15 października 2014 r. godz. 10.30 do dnia 12 czerwca 2015 r.

Z opinii Zakładu Karnego w P. z dnia 11 stycznia 2018r. (k. 49-49v) wynika, że obecnie skazany po raz dziesiąty przebywa w izolacji więziennej. Zachowanie skazanego w warunkach pozbawienia wolności jest poprawne. P. S. nie sprawia poważnych trudności wychowawczych. Dotychczas był raz nagradzany regulaminowo oraz raz karany dyscyplinarnie. Generalnie w stopniu zadowolającym stosuje się do wymogów regulaminu i porządku dnia. Dbą o czystość w celi mieszkalnej i żyje zgodnie w grupie współosadzonych. Wobec przełożonych stara się uchodzić za grzecznego i regulaminowego. Karę pozbawienia wolności odbywa w zakładzie karnym typu półotwartego w systemie zwykłym, a prognoza kryminologiczna została oceniona przez opiniującego jako pozytywna. Od dnia 20.12.2017r. skazany podjął nieodpłatne zatrudnienie na terenie zakładu karnego i właściwie wywiązuje się ze swoich obowiązków. Wobec popełnionych przestępstw deklaruje krytyczny stosunek.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: kart karnych – k. 18-20, 185 – 187, informacji z NOE-SAD – k. 21 – 46, opinii o skazanym – k. 49 – 54 v, informacji o pobytach – k. 68 – 73, odpisów wyroków – k. 87 – 88, 90 – 90 v., 97 – 98, 99, 101 – 106, 134 – 139, 149 – 151, 153 – 153 v., 155 – 155 v., 159 – 160, 162 – 162 v., 164 – 165, 170, 173 – 175, 176 – 177, 179 – 180, odpisów postanowień – k. 83, 140, 146 – 147, 156, 166, 171, 206, informacji o odbyciu kary – k. 82, 96, 145, 158, 167, 168, 169, 181, wydruków karty dłużnika – k. 84 – 85, 148, 157.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie za art. 569 § 1 kpk sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej.

Według obecnie obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r. art. 85 § 1 k.k. (w brzmieniu znowelizowanej ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, Dz.U.2015.396 z dnia 2015.03.20), sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego

rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zgodnie natomiast z § 2 tegoż przepisu, podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Zatem podstawą do wydania wyroku łącznego na „nowych zasadach” (a więc obowiązujących od 1 lipca 2015 r.) jest okoliczność niewykonania w całości przez skazanego wymierzonych mu prawomocnie kar takiego samego rodzaju lub innych podlegających łączeniu. Oznacza to, że do tego, aby Sąd mógł wydać wyrok łączny na podstawie przepisów obecnie obowiązujących, konieczne jest, aby co najmniej dwie kary tego samego rodzaju nie były przez skazanego wykonane w całości.

Analiza skazań P. S. wskazuje, że wykonywanymi karami, a więc także podlegającymi łączeniu są kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt XII K 130/13, 1 roku i 8 miesięcy ograniczenia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 20 czerwca 2017 r., sygn. akt IV K 312/17, oraz kara łączna 2 lat pozbawienia wolności, orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 17 października 2017 r., sygn. akt II K 59/16. Karami dotychczas niewykonanymi i podlegającymi łączeniu są również kary grzywny: w wysokości 200 stawek dziennych po 20 złotych każda stawka dzienna orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt XII K 130/13 oraz kara grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka dzienna orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 24 maja 2017 r., sygn. akt VIII K 880/16.

Zgodnie z art. 86 § 1 i 2 kk Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Wymierzając karę łączną grzywny, sąd określa na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniem określonymi w art. 33 § 3; wysokość stawki dziennej nie może jednak przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio.

Stosownie zaś do art. 87 § 1 kk w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

Mając na uwadze treść powyższych przepisów i kierując zasadami wymiaru kary łącznej określonymi w art. 85a kk Sąd wymierzył skazanemu P. S. karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat i 6 miesięcy oraz karę łączną grzywny w liczbie 220 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł.

Przechodząc natomiast do rozważań dotyczących wymiaru obu kar łącznych orzeczonych w pierwszej kolejności należy wskazać, że kształtując wymiar kary łącznej, Sąd orzeka w oparciu o jedną z metod łączenia kar, poprzez zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji (czyli sumy wszystkich dotychczasowych kar jednostkowych). Orzeczenie na podstawie jednej z tych zasad jest uwarunkowane przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, przy czym relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski jest związek przedmiotowo – podmiotowy łączący te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione (wyrok SA w Łodzi z dnia 9 maja 2001 r., sygn. akt II AKa 63/01, LEX nr 54680). Przez związek przedmiotowo – podmiotowy rozumie się przede wszystkim podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich (wyr. SA w Krakowie z dnia 2 lipca 1992 r., sygn. akt II AkR 117/92, LEX nr 27736). Ścisły lub odległy związek podmiotowo – przedmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami pozostającymi w zbiegu, decyduje o zastosowaniu jednej z ww. zasad.

Sąd doszedł do przekonania, że zastosowania w sprawie nie znajdzie zasada pełnej absorpcji kar, o co wnioskował obrońca. Wprawdzie przestępstwa, za które P. S. został skazany w sprawie IVK 312/17 i IIK 59/16 należą to tego samego rodzaju przestępstw, jednak zostały popełnione w znacznej odległości czasowej (prawie 3 lat). Pozostały czyn, za który został skazany wyrokiem w sprawie XIK 130/13 wykracza przeciwko innemu dobru prawnemu. W ocenie Sądu, te okoliczności sprzeciwiały się zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. Zastosowanie wobec skazanego

tej zasady byłoby zbyt daleko idącą promocją jego dotychczasowego przestępczego stylu życia. Kara łączna nie może bowiem być instytucją mającą na celu łagodzenie prawnokarnej konsekwencji sprawy wielu przestępstw czy też instytucją traktowaną jako "swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary" (tak m.in. J. Bafia, K. Mioduski, M. Siewierski, Kodeks Karny z Komentarzem, Warszawa 1973 s. 218). Wymierzając karę łączną stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości wyrażone przez związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. Na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popelnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Zatem, jak wskazano wyżej, całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego, a żadna z tych sytuacji nie ma miejsca w niniejszej sprawie. Zgodzić należy się z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w orzeczeniu z dnia 14 maja 2008 r. sygn. II AKa 50/08 zgodnie, z którym (...) kara nadmiernie łagodna, a zatem niesprawiedliwa, może prowadzić do poczucia swego rodzaju bezkarności popełnionego przestępstwa i w ten sposób może przyczynić się do dalszej demoralizacji sprawcy. Mimo, że przy wymiarze kary łącznej teoretycznie dopuszczone jest stosowanie zarówno zasady pełnej kumulacji, jak i zasady pełnej absorpcji, jednakże są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych i nietypowych sytuacjach. Zauważyć należy, że wymiar kary łącznej na zasadzie kumulacji (prostego sumowania kar) stanowi dolegliwość, która z reguły będzie przekraczać potrzeby resocjalizacyjne. Z kolei całkowita absorpcja może stać się nieuzasadnioną formą nagrody dla sprawcy wielu przestępstw. Priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (por. A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 roku Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Lublinie z dnia 16 marca 2010r II AKa 57/10).

Rozważając kwestię bliskości czasowej pomiędzy poszczególnymi przestępstwami objętymi wyrokami jednostkowymi, stwierdzić należy, że przestępstwa objęte w/w skazaniami, które stały się podstawą orzeczenia kary łącznej nie łączy bliskość czasowa, albowiem czyn z wyroku w sprawie XII K 130/13 został popełniony w okresie od bliżej nieustalonego dnia 2010r. jednak nie wcześniej niż od dnia 27 lutego 2010 r. do bliżej nieustalonego dnia 2011r., jednak nie później niż do 9 lutego 2011 r., czyny z wyroku w sprawie IVK 312/17 w dniach 16 i 17 marca 2017 r., zaś czyny z wyroku w sprawie IIK 59/16 w nocy z 14 na 15 lipca 2014 r., oraz w dniu 15 października 2014 r. Podkreślić należy jednak, iż nawet zaistnienie ewidentnej zwartości czasowej i rodzajowej przypisanych czynów nie zobowiązuje sądu orzekającego do stosowania zasady absorpcji, lecz jedynie daje podstawę do rozważań w ramach sędziowskiego uznania, czy skazany zasługuje na takie nowe ukształtowanie kary, które uwzględnia te okoliczności, a więc czy trafne jest ukształtowanie kary przy zastosowaniu zasady asperacji bądź wyjątkowo absorpcji. Z całą stanowczością należy podkreślić, iż instytucja wyroku łącznego nie jest pomyślana jako premia dla przestępcy popełniającego większą liczbę przestępstw. Nawet związek przedmiotowy, wyrażający się w podobnym sposobie działania i podobnej kwalifikacji czynów, nie przemawia sam przez się za stosowaniem absorpcji kar przy wymiarze kary łącznej, jeżeli każdy z przypisanych czynów odznacza się znacznym stopniem społecznej szkodliwości, a niewątpliwie do takich należą skazania objęte wyrokiem łącznym. Sąd uznał, że zasadne będzie wymierzenie skazanemu kary w oparciu o zasadę asperacji, mając z jednej strony na uwadze jednorodność czynów, za które P. S. został skazany w sprawach IVK 312/17 i IIK 59/16, z drugiej odległość czasową pomiędzy popełnionymi przestępstwami oraz fakt, że kara w sprawie XII K 130/13 została wymierzona za przestępstwo należące do innego rodzaju.

Kierując się podobnymi przesłankami Sąd dokonał łączenia kar grzywny wymierzonych skazanemu w sprawach XII K 130/13 i VIII K 880/16 uznając, że kara łączna grzywny w liczbie 220 stawek dziennych po 20 zł spełni swoją funkcję zarówno zapobiegawczą i wychowawczą wobec skazanego, jak i kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zgodnie z art. 86 § 2 kk Sąd ustalił na nowo wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 20 zł, uznając, że stawka oscylująca w minimalnych granicach pozostaje w zakresie możliwości zarobkowych skazanego.

Sąd uwzględnił w swoich rozważaniach również dotychczasową opinię skazanego. Zasadnicze jednak znaczenie dla wymiaru kary miała regulacja określona w art. 86 § 1 k.k. Z treści wskazanego przepisu wynika, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając określonego w § 1 i 2 maksymalnego wymiaru kary. W niniejszym przypadku granice kary łącznej wyniosły: 2 lata (najwyższa kara podlegająca łączeniu) oraz 4 lata i 10 miesięcy pozbawienia wolności (przy zastosowaniu zasady kumulacji). Orzekając – na zasadzie asperacji – karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd miał na względzie fakt, że kara łączna objęła kary wymierzone za 5 przestępstw popełnionych na przestrzeni 6 lat. Skazany co prawda, jak wynika z opinii z zakładu karnego, w którym przebywa prawidłowo funkcjonuje w izolacji, ale nie można zapomnieć, że wielokrotnie odbywał on już kary pozbawienia wolności i tym samym mógł dobrze przystosować się do przebywania w warunkach więziennych. Regulaminowa postawa skazanego stanowić powinna typową konsekwencję wykonywania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności, mającej przecież zmierzać do osiągnięcia w stosunku do sprawcy celów zapobiegawczych i wychowawczych. Mało wiarygodne są zaś twierdzenia skazanego P. S. o krytycznym stosunku do popełnionych przestępstw, skoro skazany od wielu lat prowadzi sprzeczny z prawem styl życia i, pomimo odbywanych kar, wciąż występuje przeciwko normom prawa karnego. Świadczy to o demoralizacji skazanego i konieczności dłuższego oddziaływania penitencjarnego niż minimalny wymiar 2 lat pozbawienia wolności, jaki mógłby być orzeczony wyrokiem łącznym (w przypadku zastosowania zasady pełnej absorpcji).

W ocenie Sądu powyższe okoliczności przemawiają za orzeczeniem kar łącznych: pozbawienia wolności i grzywny w oparciu o zasadę asperacji. Wskazane wyżej okoliczności upoważniają do stwierdzenia, że wymierzona kara łączna 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara łączna grzywny w wysokości 220 stawek dziennych stanowią całościową ocenę zachowań P. S., będąc właściwą oraz celową z punktu widzenia prewencyjnego reakcją na popełnione przezeń czyny.

Na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności, na podstawie art. 577 k.p.k., Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15 października 2014 r. godz. 10.30 do dnia 12 czerwca 2015r., od dnia 16 do dnia 17 marca 2017r. oraz okres wykonywania kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt XII K 130/13 od dnia 21 listopada 2017 r. do dnia 24 kwietnia 2018 r., zaś na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 7 listopada 2016 r. od godz. 17.00 do godz. 19.05.

W pozostałym zakresie Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego, albowiem brak było podstaw do połączenia kar wymierzonych w innych wyrokach wydanych wobec P. S..

Na podstawie zaś art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, albowiem skazany jest obecnie pozbawiony wolności i jak wynika z opinii zakładu karnego, pracuje, ale nieodpłatnie.

Jednocześnie, na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 17 ust. 5 w zw. z § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, Sąd przyznał od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. K. kwotę 120 zł, powiększoną o podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w wyroku.